

- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej, aby wydał orzeczenie w przedmiocie podniesionych przed nim zarzutów, co do których się nie wypowiedział.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias — Grecja) — Stanleybet International LTD (C-186/11), William Hill Organization Ltd (C-186/11), William Hill plc (C-186/11), Sportingbet plc (C-209/11) przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Politismou

(Sprawy połączone C-186/11 i C-209/11) (¹)

(Artykuły 43 WE i 49 WE — Krajowe przepisy przyznające wyłączne prawo do prowadzenia gier losowych, zarządzania nimi, ich organizowania i zarządzania jednemu przedsiębiorstwu mającemu formę publicznej spółki akcyjnej notowanej na giełdzie papierów wartościowych — Reklama gier losowych i ekspansja w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej — Kontrola wykonywana przez państwo)

(2013/C 71/04)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanleybet International LTD (C-186/11), William Hill Organization Ltd (C-186/11), William Hill plc (C-186/11), Sportingbet plc (C-209/11)

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Politismou

przy udziale: Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulis tis Epikrateias Athina — Wykładnia art. 49 i 56 TFUE (art. 43 i 49 WE) — Przepisy krajowe, które w celu ograniczenia gier losowych przyznają wyłączne prawo prowadzenia gier losowych, zarządzania nimi, ich organizowania i zapewniania ich funkcjonowania jednemu przedsiębiorstwu mającemu formę spółki akcyjnej i notowanemu na giełdzie papierów wartościowych — Reklama przez tę spółkę gier losowych i ekspansja w innych państwach Unii

Sentencja

- 1) Wykładni art. 43 WE i 49 WE należy dokonywać w ten sposób, iż postanowienia te stoją na przeszkodzie krajowym przepisom takim jak będące przedmiotem postępowań głównych, które przyznają wyłączne prawo prowadzenia gier losowych, zarządzania nimi, ich organizowania i zarządzania jednemu podmiotowi, jeżeli, po pierwsze, przepisy te w rzeczywistości nie odzwierciedlają troski o zredukowanie sposobności do gry oraz o ograniczenie działalności w tej dziedzinie w sposób spójny i systematyczny, i po drugie, jeżeli nie jest zapewniona ze strony organów władzy publicznej ścisła kontrola ekspansji sektora gier losowych jedynie w zakresie koniecznym do zwalczania przestępczości związanej z tymi grami, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) W wypadku niezgodności krajowych przepisów w dziedzinie organizacji gier losowych z postanowieniami traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości krajowe organy nie mogą podczas okresu przejściowego nie rozpatrywać wniosków dotyczących przyznania zezwoleń w sektorze gier losowych takich jak wnioski będące przedmiotem postępowań głównych.
- 3) W okolicznościach takich jak w postępowaniach głównych właściwe organy krajowe mogą oceniać przedłożone im wnioski o wydanie zezwolenia na organizację gier losowych według poziomu ochrony konsumentów i porządku społecznego, jaki zamierzają one zapewnić, lecz w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.
Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat — Austria) — Sky Österreich GmbH przeciwko Österreichischer Rundfunk

(Sprawa C-283/11) (¹)

(Dyrektywa 2010/13/UE — Świadczenie audiowizualnych usług medialnych — Artykuł 15 ust. 6 — Ważność — Wydarzenia budzące duże zainteresowanie odbiorców i będące przedmiotem wyłącznych praw do transmisji telewizyjnej — Prawo dostępu nadawców telewizyjnych do tego rodzaju wydarzeń w celu przygotowania krótkich relacji informacyjnych — Ograniczenie ewentualnego wynagrodzenia dla podmiotu praw wyłącznych do dodatkowych kosztów poniesionych w związku z udostępnieniem — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 16 i 17 — Proporcjonalność)

(2013/C 71/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundeskommunikationssenat